

[Elsa-Merete Ross.]

der ikke har forbindelse med berigelsesforbrydelser. Jeg skal indskrænke mig til at nævne to.

Det foreslås, at straffelovens aldersgrænse for heteroseksuelt forhold nedsættes fra 15 til 14 år. Til de talere, der hidtil har været imod dette, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at aldersgrænsen, så vidt jeg er orienteret, i straffeloven fra 1866 var 12 år, og det er kvindeforeninger, der senere har argumenteret for, at den skulle op til de 15 år, så nu synes jeg altså, det er meget praktisk, hvis vi fik den ned til 14 år igen på grund af den fysiske udvikling hos pigerne. Det vigtigste for mig i denne ændring er, at det så bliver lovligt at give piger vejledning og give dem svangerskabsforebyggende midler. Der er derved mulighed for at hindre graviditet i en efter min mening alt for ung alder.

I bemærkningerne er givet en udmærket begrundelse for ligeledes at nedsætte aldersgrænsen for homoseksuelle forhold til 14 år. Jeg skal derfor nøjes med at takke ministeren for, at han finder det rettest at undergive homo- og heteroseksuelle forhold samme strafferetlige behandling og derfor ophæver den nugældende ulighed. For dem, der ikke skulle vide det, skal jeg oplyse, at en sådan ligestilling er gennemført i Holland for et par år siden, så vi begiver os ikke ud i noget fuldstændig enestående.

Jeg skal slutte med at tilsiige det radikale venstres velvillige behandling af forslaget i retsudvalget.

Ruth Olsen: Dette lovforslag indeholder jo mange gode ændringer, og vi er da glade for, at det trods alt nåede at komme i denne samling — for nu at begynde med det positive og lade skuffelsen og kritikken over det, der ikke er taget med i dette forslag, komme til sidst.

Jeg havde jo, for at sige det mildt, forestillet mig noget nok så revolutionerende, hvad angår nedkriminalisering af mindre berigelsesforbrydelser, i betragtning af den særdeles udmærkede betænkning vi fik om emnet for nogle måneder siden. Jeg skal dog nøjes med at beskæftige mig med nogle af de mange ændringer, der er i forslaget.

Hvad angår ophævelsen af bestemmelsen om, at der ved strafudmålingen skal tages hensyn til tidligere vandel, glæder det mig,

at justitsministeren har fulgt straffelovrådets mindretal, og så må man jo bare håbe, at det nu også vil påvirke retspraksis, at vi således lovgivningsmæssigt har udtrykt vor vilje til at komme bort fra de urimeligt lange frihedsstraffe, der idømmes for ganske små forbrydelser, så snart det drejer sig om tidligere straffede.

Jeg er også glad for, at vi holder op med lovgivningsmæssigt at pålægge dommerne ved strafudmålingen at vurdere styrken af menneskers forbryderiske sindelag. Det forudsætter en psykologisk indsigt, som man vist alligevel ikke forventer, at dommere kan leve op til. At de måske alligevel giver sig af med en sådan vurdering og desværre nok fortsat vil gøre det, det er så noget andet, men nu foreslås den primitivitet dog fjernet fra loven.

Man kan undre sig over, at hensættelse i særlig strafcelle først efter dette lovforslag skal medregnes i straffetiden. Det er jo ganske urimeligt, at man sådan administrativt har kunnet forlænge en straf med op til en tredjedel, men det er godt, at ændringen nu kommer.

Blasfemiparagraffens ophævelse hilser vi med stor tilfredshed, for de, der tror på Vorherre, de siger jo, han er almægtig, og så klarer han sig nok uden vort i forvejen så overbelastede retsbeskyttelsesapparat.

Hvad angår den seksuelle lavalder, så er spørgsmålet vel, om vi overhovedet behøver dette begreb. Det forekommer mig, at vi i andre paragraffer allerede har dækning for det, vi med denne bestemmelse sigter på, nemlig at undgå misbrug af personer, der på grund af umodenhed og andre forhold må beskyttes. Det kan man vanskeligt sætte en fast årsgrænse for. F. eks. en evnesvag pige på 17 år har sandsynligvis brug for mere beskyttelse end en vældig seksuelt moden pige på 13.

Om fjernelsen af den sidste rest af straffelovens diskriminering af de homofile er der kun ét at sige, ét ord, og det er „endelig“ og måske så lige også „tak“. Nu mangler vi altså bare at få fjernet udtrykket „kønslig usædelighed“ i paragraffen om homofile forhold; om heterofile forhold hedder det jo samleje i loven, og det må man vel også kunne bruge om de homofile forhold, men det er formodentlig bare en forglemmelse fra ministerens side. Nu hørte vi lige, at vi også